

Примітки до фінансової звітності
Товариства з Додатковою Відповідальністю» Страхова Компанія «Рік –Автогарант»
за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року

1. Інформація про Товариство :

Товариства з Додатковою Відповідальністю Страхова Компанія «Рік –Автогарант» («Товариство») (код ЄДРПОУ 38325928) зареєстроване 25 липня 2012 року відповідно до чинного законодавства України.

Місцезнаходження Товариства: 79071. м. Львів, вул.,Щирецька , буд. 36. Основним видом діяльності Товариства є надання послуг із видів страхування інших ніж страхування життя згідно отриманих ліцензій. Товариство має на даний час 3 ліцензії , виданих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України, на здійснення добровільних видів страхування.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2016 р. складає 8 осіб.

Акціонерами Товариства є юридична та фізичні особи, зареєстровані на території України.

Ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності забезпечується в Товаристві бухгалтерською службою, кількісний склад якої визначається штатним розкладом, затверджується Генеральним директором .

Права та обов'язки всіх посадових осіб бухгалтерської служби визначаються Законом України від 16.07.1999 №996-XIV "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні", кваліфікаційними характеристиками професій працівників бухгалтерського обліку, затвердженими Міністерством праці та соціальної політики України, внутрішніми наказами та посадовими інструкціями Товариства.

Згідно ст.12 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні" Товариство складає звітність за МСФЗ.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ за 2016 рік Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні", а саме:

- методу нарахування (результати операцій та інших подій визнаються, коли вони здійснюються, а не коли отримані або сплачені грошові кошти, і відображаються в фінансовій звітності того періоду, до якого вони відносяться);
- безперервності діяльності (фінансова звітність складається на основі припущення, що підприємство є безперервно діючим та залишається діючим в осяжному майбутньому).
- зрозумілості;
- доречності (суттєвості);
- достовірності (правдивість подання, превалювання сутності над формою, нейтральність, обачність, повнота);
- зіставності;
- можливості перевірки, тощо.

Дана фінансова звітність була підготовлена, виходячи з припущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність в майбутньому, що має на увазі реалізацію активів та погашення зобов'язань в ході звичайної господарської діяльності

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.4. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2016 року.

3. Суттєві положення облікової політики

Бухгалтерський облік передбачає процес визнання конкретної статті Балансу (Звіту про фінансовий стан), основними елементами якого є активи, зобов'язання та капітал.

За наявності інших умов, необхідних для визнання активу чи зобов'язання Товариства, визначених МСБО, (таких як виникнення активів і зобов'язань внаслідок минулих подій, збільшення чи зменшення, відповідно, майбутніх економічних вигод), необхідною умовою визнання активів і зобов'язань в балансі є оцінка, тобто можливість визначення грошової суми, в якій елементи балансу мають бути відображені у звітності.

Для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності активи Товариства оприбутковуються та відображаються - основні засоби, нематеріальні активи та інші оборотні активи – за сумою сплачених за них коштів та їх еквівалентів (історичною собівартістю або первісною вартістю).

Зобов'язання Товариства оприбутковуються та відображаються за сумою коштів чи їх еквівалентів, які підлягають сплаті для погашення зобов'язань у процесі звичайної господарської діяльності.

У Товаристві здійснюється постійний контроль за достовірною оцінкою активів і зобов'язань.

Не рідше ніж раз на рік в Товаристві, згідно наказу та Інструкції по інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і документів та рахунків, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 11.08.1994 № 69 - проводиться інвентаризація всіх активів та зобов'язань

4. Загальні положення щодо облікових політик

Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Оцінка грошових коштів, які знаходяться в касі та на рахунках у банку є однаковою. Грошові кошти в національній валюті відображаються в бухгалтерському обліку за номінальною вартістю.

Монетарні статті – це статті балансу, які розкривають інформацію про грошові кошти, а також про такі активи та зобов'язання, які будуть отримані або оплачені у фіксованій (визначеній) сумі грошей або їх еквівалентів.

Облік грошових коштів в Товаристві організований таким чином, щоб у будь-який момент часу можна було визначити платоспроможність Товариства, відслідкувати залишки коштів, а також рух та напрям їх використання.

Облік грошових коштів в Товаристві ведеться в розрізі валют, в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Депозитні рахунки в Товариства обліковуються ще й в розрізі договорів.

Звіт про рух грошових коштів відображає грошові потоки протягом періоду згідно з поділом діяльності на операційну, інвестиційну та фінансову. Це дає змогу користувачам оцінювати вплив цих видів діяльності на фінансовий стан Товариства і суму його грошових коштів та їх еквівалентів.

Інформація про грошові потоки Товариства, що звітує, протягом певного періоду також допомагає користувачам оцінити здатність Товариства генерувати майбутні чисті надходження грошових коштів. Вона вказує на те, як Товариство, що звітує, отримує та витрачає грошові кошти, в тому числі інформація про його позики та погашення боргу, дивіденди у грошовій формі або інший розподіл грошових коштів інвесторам, та інші чинники, що можуть впливати на ліквідність або платоспроможність Товариства. Інформація про грошові потоки допомагає користувачам зрозуміти діяльність Товариства, що звітує, оцінити його фінансову та інвестиційну діяльність, оцінити його ліквідність або платоспроможність та пояснити іншу інформацію про фінансові результати.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно зобов'язання визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Визнання та оцінка основних засобів

Основні засоби обліковуються за моделлю собівартості згідно МСБО 16 «Основні засоби», яка полягає в наступному: Після первісного визнання об'єкт основних засобів обліковується за його собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення, визнаних згідно МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітний період Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Оподаткування

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Зобов'язання

Зобов'язання довгострокові та поточні відображаються у балансі окремо.

Страхові зобов'язання (страхові резерви)

Облік технічних резервів в Товаристві здійснюється у відповідності до чинного законодавства України та регламентується Законом України «Про страхування», Розпорядженням Держфінпослуг від 17.12.2004 № 3104 "Про затвердження Правил формування, обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя" та не суперечить вимогам МСФЗ 4 «Страхові контракти».

Страхові резерви - величина, яка визначає грошову оцінку зобов'язань страховика за договорами страхування (перестрахування), розрахована відповідно до вимог законодавства з метою забезпечення майбутніх страхових виплат залежно від видів страхування (перестрахування).

Для забезпечення виконання зобов'язань за договорами страхування Товариством створюються такі технічні резерви:

- Резерв незаробленої премії, РНП (Unearned premium reserve, UPR) включає частки від сум надходжень страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), що відповідають страховим ризикам, які

не минули на звітну дату. Розрахунок резерву незароблених премій здійснюється за кожним видом страхування окремо. Загальна величина резерву незароблених премій дорівнює сумі резервів незароблених премій, розрахованих окремо за кожним видом страхування.

Товариство застосовує Метод 1/4

- Резерв заявлених, але не виплачених збитків (Reported but not settled claims reserve, RBNS), - оцінка обсягу зобов'язань страховика для здійснення виплат страхових сум (страхового відшкодування) за відомими вимогами страхувальників, включаючи витрати на врегулювання збитків (експертні, консультаційні та інші витрати, пов'язані з оцінкою розміру збитку), які не оплачені або оплачені не в повному обсязі на звітну дату та які виникли в зв'язку зі страховими подіями, що мали місце в звітному або попередніх періодах, та про факт настання яких страховика повідомлено відповідно до вимог законодавства України та/або умов договору. Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків, визначається Товариством за кожним видом страхування з урахуванням умов відповідних договорів на підставі відомих вимог страхувальників, отриманих у будь-якій формі (письмова заява, факсимільне повідомлення тощо), у залежності від сум фактично зазнаних або очікуваних страхувальниками збитків (шкоди) у результаті настання страхового випадку та щодо яких ще не прийнято рішення про повну або часткову відмову у виплаті страхових сум. Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків визначається як сума резервів заявлених, але не виплачених збитків, розрахованих за всіма видами страхування.

На кінець кожного звітного періоду проводиться оцінка адекватності своїх визнаних зобов'язань, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх грошових потоків за своїми страховими контрактами.

Оцінку адекватності зобов'язань Компанії проводить сертифікований актуарій. Для оцінки адекватності проводить LAT-тест, який порівнює суму технічних резервів, відображених у звітності та суму резерву збитків очікуваних виплат за прийнятою відповідальністю, майбутніх прогнозованих витрат на діючі поліси.

Результат тесту адекватності сформованих резервів засвідчує, що сформовані резерви є адекватними для покриття збитків за договорами, що діють на 31.12.2016 року.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік доходів та витрат регулюється:

- Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності;
- МСБО 18 «Дохід»;
- МСФЗ 4 «Страхові контракти».

Доходи та витрати в Товаристві обліковуються за принципом відповідності - при цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів за винятком доходу від виставлених регресних вимог, який визнається у фінансовій звітності за датою надходження грошових коштів на рахунок Товариства.

Визначення, оцінка та визнання доходу

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

У бухгалтерському обліку Товариства сума доходу оцінюється за справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсацією, яка має бути отримана, в сумі грошових коштів чи їх еквівалентів.

Дохід визнається, коли існує надходження економічних вигід і ці вигоди можна достовірно оцінити.

Класифікація доходів

В Товаристві затверджено наступний класифікатор доходів для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- інші операційні доходи;
- інші фінансові доходи;
- інші доходи.

Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – дохід від реалізації страхових послуг обліковується в Товаристві за методом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції . Датою нарахування доходу від реалізації страхових послуг є дата виникнення зобов'язань, тобто дата набрання чинності договором страхування.

До чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) належать:

- нараховані страхові платежі (страхові внески, страхові премії) за договорами страхування , перестраховування, зменшені на частки страхових платежів, які повертаються страхувальникам та премії, передані в перестраховування з врахуванням зміни РНП та часток перестраховиків в РНП;

До інших операційних доходів належать:

- комісійні винагороди за договорами-дорученнями з іншими страховими компаніями;
- доходи від часток страхових відшкодувань, які компенсовані перестраховиками;
- доходи від отриманих регресних вимог;
- доходи від списання кредиторської заборгованості;
- доходи від курсових різниць та отримані штрафи, пені.

Відображення в обліку регресних вимог

До інших операційних доходів Товариство відносить також суми, що отримуються в результаті реалізації переданого страхувальником або іншою особою права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки (далі по тексту – регресні вимоги).

Підставою для подання Товариством регресних вимог є фактична виплата страхових відшкодувань за договорами добровільного страхування наземного транспорту, добровільного страхування майна , де у Товариства, як у Страховика виникає право регресу у відповідності до ст. 27 Закону України "Про страхування" , Договору страхування тощо.

Сума регресної вимоги включає в себе суму фактично виплаченого страхового відшкодування та витрат на врегулювання страхового випадку (компенсація витратна експертне дослідження, судовий збір).

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Класифікація витрат

В Товаристві затверджено наступний класифікатор витрат для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг);
- чисті понесені збитки за страховими виплатами;
- адміністративні витрати;
- витрати на збут;
- інші операційні витрати;
- фінансові витрати;
- інші витрати ;

До складу собівартості реалізованих страхових послуг належать:

- витрати на експертне дослідження об'єкта страхування;
- інші витрати на врегулювання збитків;

До чистих понесених збитків за страховими виплатами належать:

- виплата страхових відшкодувань;

Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

5. Аналітична інформація .

5.1 Аналітична інформація за окремими статтями Балансу станом на 31.12.2016 р.
Станом на 31.12.2016 р. на балансі Товариства відображені наступні основні засоби
- Інструменти, прилади, інвентар – 425,1 тис. грн..
- Інші основні засоби-125,9 тис.грн
- Інші необоротні активи-8,1 тис грн

Разом первісна вартість основних засобів становить – 559,1 тис. грн..

- метод амортизації прямолінійний, термін корисного використання (експлуатації) визначається по періоду завершення амортизації.

Знос по основних фондах на кінець року склав 67,00 тис грн..

5.2 Нематеріальні активи представлені:

- Безстрокові ліцензії на страхову діяльність
- Програмне забезпечення.

Вартість нематеріальних активів 57,00 тис. грн.. Амортизація на ліцензії по страховій діяльності не нараховується, оскільки вони безстрокові.

5.3 Вартість запасів на 31.12.2016 р. становить 4 тис. грн..

Дебіторська заборгованість за страховою діяльністю в Товаристві відсутня, у склад іншої дебіторської заборгованості - 123,00 тис грн. входять:

неповернена сума депозити VAB Банку-50,00 тис.грн, неповернена сума 3,3 тис.грн. банку ПАТ "ВБР" і позики співробітникам в сумі 73,00 тис грн.

Нараховано резерв сумнівних боргів в сумі 3,3 тис.грн по неповернених боргах ПАТ "ВБР".

5.4 Грошові кошти

Станом на 31.12.2016 року грошові кошти та їх еквіваленти складаються з грошей на поточних та депозитних рахунках та кошти в касі. Процентна ставка по депозитним вкладом за 2016 рік становила від 12,0% до 18,0%.

1) депозити (банківські вклади) складають 1562,00 тис.грн., а саме:

ПАТ «Ідея банк»-251,00 тис.грн

ПАТ АКБ «Львів»-300,00 тис.грн

ПАТ «Ощадний банк» -311,00 тис.грн

ПАТ «Укресімбанк»-200,00 тис.грн

Пат «Універсалбанк» - 300,00 тис.грн

ПАТ «Кредобанк»-200,00 тис.грн

2) кошти на поточних рахунках складають загалом 778,1 тис. грн

3) кошти в касі 3,0 тис грн

Всього 2343,10 тис грн

Статутний капітал Товариства на кінець 2016р. Складає 11000 тис. грн..

Нерозподілений прибуток на 31.12.2016 р. складає 695 тис. грн..

Величина страхових резервів та частка перестраховиків у страхових резервах відображаються за окремими статтями активу та пасиву балансу Товариства як зобов'язання.

- резерв незароблених премій – 2108,6 тис. грн.

- резерв заявлених, але не виплачених збитків – 80 тис. грн.

- частка перестраховика в резерві незароблених премій -442,4 тис грн..

- частка перестраховика в резервах заявлених, але не виплачених збитків – 49,4 тис. грн..

Товариство формує резерв забезпечення виплат персоналу, який на кінець звітного періоду складає 13 тис. грн..

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги складає – 374,00 тис. грн., а саме розрахунок зі страховим агентом ПП "Горунем В.В." по комісійній винагороді за грудень 2016р.

За розрахунками з бюджетом – податок на прибуток за підсумками року-204,00 тис.грн.

Розрахунки по страхуванню складають 9,0 тис.грн. Це авансова сума по страхових платежах, договора яких не вступили всилу.

6. Аналітична інформація за окремими статтями Звіту про фінансові результати станом на 31.12.2016р.

Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)

Відображено зароблені страхові платежі звітного періоду по діючим договорам страхування – розрахункова величина (рівна сумі страхових премій по діючим договорам – 5180,0 тис.грн. за мінусом страхових

премій, переданих в перестраховання – 1273,0 тис.грн., мінус зміни РНП – 799,00 тис.грн. та плюс частки престраховиків в РНП – 192 тис.грн.) в результаті чого, чистий дохід склав-3300,00 тис.грн.

Собівартість реалізованих послуг та чисті понесені збитки за страховими виплатами 527,00 тис. грн.. включають у себе ліквідаційні, тобто витрати, які пов'язані з врегулюванням збитків (судові експертні послуги), страхові відшкодування.

Інші операційні доходи

До інших операційних доходів відносяться доходи пов'язані з операційною (страховою) діяльністю, а саме: дохід від надання послуг для інших страховиків; частки страхових виплат і відшкодувань, компенсовані перестраховиками; регресні доходи; суми, що повертаються із технічних резервів, інших, ніж резерви незароблених премій.

Адміністративні витрати

Відображаються витрати, пов'язані з управлінням та обслуговуванням Товариства, а саме: заробітна плата персоналу, утримання приміщення, ремонт приміщення за рахунок орендаря, амортизація основних засобів та нематеріальних активів, матеріальне забезпечення та інші послуги.

Витрати на збут

Відносяться витрати, пов'язані з укладання (продлонгацією) договорів страхування та перестраховання, витрати на рекламу та маркетинг, утримання приміщень для організаторів страхування, комісійна винагорода, тощо

Інші операційні витрати

Відображаються витрати, пов'язані з операційною (страховою) діяльністю.

Інші фінансові доходи

Відображені нараховані відсотки по депозитним договорам та на залишки по поточних рахунках,

Податок на прибуток

Відображена сума нарахованих податкових зобов'язань на дохід від страхової діяльності за ставкою 3% - 154,8 тис. грн.. та податок на прибуток за ставкою 18%, який обчислюється як фінансовий результат до оподаткування і становить – 49,5 тис. грн.

Аналітична інформація за окремими статтями Звіту про рух грошових коштів на 31.12.2016 р.

Звіт про рух грошових коштів складається прямим методом. Головною ціллю складання Звіту про рух грошових коштів являється аналіз змін, які виникли в грошових коштах Товариства на протязі року, а також аналіз впливу на ці зміни різних господарських операцій.

Аналітична інформація за окремими статтями Звіту про власний капітал на 31.12.2016 р.

Управління капіталом.

Політика Товариства передбачає підтримку стабільного рівня капіталу з метою забезпечення належної довіри з боку інвесторів, власників полісів та інших учасників ринку, а також для забезпечення стійкого розвитку господарської діяльності у майбутньому. Здійснюючи управління капіталом, Товариство має на меті:

- виконання вимог щодо капіталу, які встановлює регулятор ринку страхування, на якому Товариство здійснює свою діяльність;
- збереження здатності Товариства продовжувати безперервну діяльність, що передбачає спроможність і надалі забезпечувати доходи для акціонерів та вигоди для інших зацікавлених осіб;
- забезпечення адекватного доходу для акціонерів, визначаючи ціни страхування пропорційно рівню ризику.

Товариство повинне виконувати вимоги щодо платоспроможності страхових компаній, які є чинними в Україні. Товариство проводить необхідне тестування з метою забезпечення постійного та повного виконання цих вимог, серед яких є вимога щодо утримання надлишку фактичного запасу платоспроможності (нетто-активів) порівняно з розрахованим нормативним запасом платоспроможності. Фактичний запас платоспроможності (нетто-активи) дорівнює різниці між сукупними активами за вирахуванням нематеріальних активів та загальною сумою зобов'язань, включаючи страхові резерви. Товариство дотримувалось усіх зовнішньо встановлених вимог до капіталу станом на початок звітної періоду 01 січня 2016 р., та на кінець звітної 31 грудня 2016 року.

Протягом звітної періоду Товариство не змінювало свій підхід до управління капіталом. У примітках до фінансової звітності за 2016 рік у відповідності до «Звіту про власний капітал» Товариством розкривається наступна інформація: розмір статутного фонду становить 11000 тис. грн. Станом на 31.12.2016 року розмір чистого прибутку за звітний період складає 70 тис. грн.

7.Процедура управління ризиками

Товариство, як страхова компанія виділяє два видами ризиків: ті, які надходять від страхувальників, і ті, що обумовлені її діяльністю. Ризик страхувальника - невизначена можливість появи збитків (втрат, пошкоджень та знищення), вимірюного в грошовому виразі. Ризик страховика - невизначена можливість недостатності коштів

страхової компанії для виконання своїх фінансових зобов'язань. Використовуються для аналізу такі фактори ризику: - страховий ризик; ринковий ризик; кредитний ризик; ризик ліквідності; операційний ризик; груповий ризик; системний ризик. - Інвестиційні ризики (ризики, пов'язані із активами) - це різні ризики, які прямо чи опосередковано пов'язані зі спроможністю управляти активами. Джерелом покриття інвестиційних ризиків є власні вільні кошти та резерви, передбачені його організаційно-правовою формою. До не фінансових ризиків відносить ризик репутації страховика, юридичний ризик порушення або недотримання вимог нормативно-правових актів, законодавства, угод, стратегічний ризик неправильних управлінських рішень, операційно-технічний ризик. Процес управління такими ризиками зводиться до їх мінімізації.

Управління фінансовими ризиками

Фінансові ризики (ризик ліквідності, зміни процентної ставки, валютний, ринковий ризик, ризик втрати майна та ін.) оптимізуються. До фінансового ризику відносить технічний ризик страховика, який визначається як ймовірність того, що розмір виплат буде більшим за суму зібраних страхових премій, яких буде недостатньо для покриття витрат страхової організації. У Товариства відсутній кредитний ризик, ризик ліквідності та ринковий ризик, оскільки всі укладені договори страхування за результатами тестування визнані страховими контрактами, в зв'язку з відсутністю вбудованих похідних інструментів, відсутні непогашені кредитні залишки, та відсутня залежність від процентних ставок, які великою мірою залежать від загальних та специфічних ринкових змін..

Управління страховими ризиками

Здійснюється управління страховим ризиком. Всі договори, за якими страхова сума за окремим предметом договору страхування перевищувала 10 відсотків суми сплаченого Статутного капіталу і сформованих вільних резервів та страхових резервів, були перестраховані. Операції з перестраховання з перестраховиками-резидентами здійснювались з урахуванням їх платоспроможності та згідно з Законом України "Про страхування", а значне перевищення фактичного запасу платоспроможності Товариства над розрахунковим нормативним дає змогу прогнозувати повне виконання зобов'язань за цими операціями. Ключовими характеристиками системи врегулювання страхових ризиків (страхових випадків) є: безперервність, оперативність і об'єктивність (документальність). Управління страховим ризиком здійснюється завдяки поєднанню андеррайтингових політик, принципів ціноутворення, створення резервів та перестраховання. Особлива увага приділяється забезпеченню того, щоб сегмент клієнтів, який купує страховий продукт, відповідав основним припущенням щодо клієнтів, сформованим під час розробки цього продукту та визначення його ціни. Концентрація страхового ризику відсутня.

8. Події після дати балансу.

На дату подання звітності не відбувалися події, які б суттєво вплинули на фінансовий результат за 2016 р.

Фінансова звітність Товариства з додатковою відповідальністю «Страхова Компанія «Рік-Автогарант» що складена згідно МСФЗ надає інформацію про фінансове становище, результати діяльності та рух грошових коштів Товариства, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Генеральний директор
Головний бухгалтер

Михайлишин А.В.
Руньковська С.В.